

[Olav Olsen.]

socialdemokratiske Parti sagde, at jeg i Fjor havde udtalt, at Venstre var meget velvilligt overfor Lovforslaget, men denne Udtalelse skal ses i sin Sammenhæng; den Velvillie, der blev udtalt, var Velvillie overfor Tanken i Lovforslaget, idet Venstre gerne vil være med til at bekæmpe Trusters og Monopoldannelser, som udnytter Forbrugerne, men det er en noget anden Velvillie end den, det ærede Medlem Hr. P. Andersen tillagde os.

Vort Land er jo Andelsselskabernes Hovedland, vi har Andelsselskaber paa saa mange Omraader, som man ikke har noget andet Sted, og naar man har den Konkurrence, der ligger i, at disse Andelsselskaber ikke er interesserede i en Fortjeneste, som gaar i private Lommer, er man ikke eller bør man i alt Fald ikke i saa høj Grad være udsat for at komme ind under Trusters og Monopolers Virkninger. Jeg kan godt se, at Andelsselskaberne ikke i den Grad driver konkurrerende Virksomhed, som man fra mange Sider kunde ønske, men de har altsaa Midlerne i Hænde til at kunne gøre det, og jeg tror, vi maa se hen til Andelsselskaberne som den væsentligste Regulator i disse Forhold. Man maa være klar over, at Venstre ikke vil være med til en Lovgivning, der indfører den Prisregulering, vi har haft før, og som var til Skade og var en Ulykke for det forbrugende Samfund.

Inden jeg gaar over til en Omtale af selve Lovforslaget, vil jeg gerne spørge den højtærede Handelsminister, hvorledes man fra Ministeriets Side tænker sig at ville forhindre det, som det ærede Medlem Hr. P. Andersen pegede paa, at udenlandske Trusters udbytter os; jeg har i hvert Fald vanskeligt ved at se, hvorledes vi her i Landet skulde faa nogen synderlig Indflydelse paa saadanne Trusters Priser.

Det ærede Medlem Hr. P. Andersen talte om Rigsdagens Stilling i 1920. Denne Stilling er jeg velbekendt med, men man maa jo ikke overse, at Forholdene nu ikke er de samme, som de var den Gang; det maa være vor Pligt at tage Stilling til de foreliggende Forhold og ikke til de Forhold, som fandtes i 1920, for de var ganske anderledes.

Personlig har jeg faaet den Opfattelse ved at læse de Love, man har i andre Lande, at man gør bedst i at lade Initiativet til de Undersøgelser, der omtales i Lovforslaget, ligge hos Ministeren; saadan er det i Sverige, og jeg har ikke hørt, at der derovre har været Ulemper derved.

Naar jeg ser paa Lovforslagets Ud-

formning, kan jeg sige omtrent det samme, som jeg sagde om det, der forelaa i Fjor, at Lovforslaget er uklart og svævende, saa at det ikke koncist kan siges, hvad der vil opnaas ved Lovforslagets Gennemførelse, og hvorledes det vil virke. Man burde ved Udformningen af et saadant Lovforslag have saa faa og saa klare Paragraffer som muligt, saa at man ikke var i Tvivl om, hvad Meningen var.

Det Tilsynsraad, der efter Paragraf 2 skal nedsættes, synes jeg er en mægtig stor Forsamling. Jeg tror, at det gamle Ord, som siger, at mange Kokke fordærver Maden, er rigtigt, og i hvert Fald er det sikkert, at et Raad af den Størrelse og med de Opgaver, som her tillægges det, vil blive mægtig dyrt, det vil koste Summer, som ikke staar i Forhold til det, der skal opnaas; her maa kunne gennemføres en Forenkling. For øvrigt synes jeg — det er en Udtalelse, der staar for min egen Regning, da det er noget, som ikke er drøftet i Partiet —, at Rigsdagen skal have den alt overvejende Indflydelse i et saadant Raad. Saa har man altid Lejlighed til at faa disse Mennesker i Tale, til at kritisere, hvad de har lavet, saa er det ikke en Kommission, der staar ved Siden af eller over alle os andre.

I § 3 staar beskrevet, hvorledes man skal øve Kontrol med de forskellige Virksomheder, og efter § 3, b) kan denne tilfældige Kommission forlange, at et Selskab skal ændre sin Regnskabsform, saaledes som den finder det rigtigt. Efter min Mening skal man være meget varsom med den Slags Paabud og Indskriden overfor Erhvervslivet.

Om der kommer noget ud af denne Lovgivning skal jeg ikke kunne sige, men naar man beskæftiger sig med en saadan Lovgivning, gælder det naturligvis først og fremmest om at sikre Forbrugerne, men det er dog næsten lige saa vigtigt at give Loven en saadan Udformning, at den ikke skader eller generer Erhvervslivet mere end allerhøjest nødvendigt. Thi vi maa huske, at Erhvervslivet i vore Dage arbejder under saa haarde Kaar og under saa skarp en Konkurrence, at Staten skal være meget forsigtig med at skride ind.

§ 4 bestemmer, hvorledes de Resultater, Udvalget kommer til, skal bruges, og hvad der indeholdes i denne Paragraf finder jeg er rigtigt, thi der staar, at Udvalget i Virkeligheden ikke har anden Opgave end at skaffe Oplysninger — ja, det kan ogsaa indstille til Ministeren, at dets Redegørelse helt eller delvis offentliggøres, hvorefter Ministeren sender Oplysningerne videre til Rigsdagen. Paa denne Maade lægges An-